

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 21

V Gorici, v sredo 16. marca 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straž.« — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Edino pravilna pot!

Zadnjič je objavila »Goriška Straža« na tem mestu zanimive in pobudne ugotovitve angleškega pisatelja Cherstetona o zmagovitih uspehih, ki jih dosega kršč. svetovno naziranje v duševnem razvoju človeške družbe in zlasti še med razumništvom. Naj mi bo dovoljeno, da izpopolnim bodrilno Cherstetonovo sliko s par črtami iz naše domače kulturne zgodovine.

Poglobimo se nekoliko v dobo zadnji dveh desetletij prejšnjega in začetek novega stoletja ter premostimo razvojno črto naše tako zvezne — inteligence. Pretežna večina našega izobraženstva je ob pričetku našega izobraženstva je ob pričetku ku zgoraj označene dobe kolebala med dvomi, nevero in otopelostjo: nikjer ni bilo vzleta, nikjer podviga. Samo mrznja al pa odtujenost napram katoliškemu življenjskemu nazoru je bila še povrh tesno spojena z njegovo miselnostjo in duševnostjo. Možje s trdno vero, kateri se niso plašili pokazati pred javnostjo, so bili redki in njihove premalo odločne besede niso našle odmeva v zamrlem zatišju. Ko se je pa dvignil veliki kladivar Mahnič, katerega se je oklenila pičla deseterica pogumnih visokošolcev, ki so hoteli ob njegovem boku in po njegovih smernicah zanesti krščanska načela v živo življenje, tedaj je završalo. Vzdramil se je tabor prepričanih, zaslepljenih in breznačelnih protivnikov in na neustrašene borbe se je vsula ploha zasmehovanj. Toda mlado in bodro katoliško gibanje je bilo nezlomljivo, njegov val je zajemal vedno širše kroge. Zrasla so katoliška akademična društva, govorili so katoliški shodi, razmahnilo se je načelno delo na političnem, socialnem, gospodarskem in prosvetnem polju, zaživelo je naše časopisje, zagospodovala poštena knjiga in stopili so na plan izraziti katoliški znanstveniki in umetniki. Objestni in zbadljivi prezir katoliškega pokreta je začel giniti iz vrst umikajočih se nasprotnikov.

Ko je potem še nesmrtni evangelist Krek oplodil s semeni svojega velikega duha našo domačijo, je bila katoliška misel, nekdanja neobogljena pastorka, pripoznana za polnopravno in enakovredno v vsem javnem udejstvovanju. Še več! S hitrimi koraki si je jela osvajati prvenstvo. Samo po vršen pogled na naše slovenske pokrajine pred izbruhom svetovnega klanja podkrepuje naše trditve.

Kakor se bo marsikdo še spomnjal, je Goriška ob prvem naskoku mladega katoliškega gibanja nekoliko oklevala in zaostala. Naš obmejni položaj, nevšečne domače politične prilike in varljivo krilatstvo: »vera je zasebna stvar«, so znali gotovi krogi premeteno izraziti, da so zajezili za hip časa val, ki je pljuskal preko sosedne kranjske meje. Ko je pa potem kljub mnogostranskim zasmehom oživljajoče zavel preko naše dežele prvi dih, je mlada setev tem plodnejše pognala in zazorela. Predno je objel našo pokrajino krvavi ogenj razdejanja, je ona stopala že vstric z ostalo Slovenijo. Imeli smo že svoje močno prosvetne, politične, socialne in gospodarske organizacije, imeli svoj tisk in zmagovito so naraščale

vrste našega borbenega izobraženstva.

Kakor vsesplošno povsod, tako je vojna tudi v naše gibanje zanesla usoden zastoj in pomandrala pre mnogo dobrin. Pokončati in razjesti pa ni mogla zdravih korenin, ki so začele kljub težkim ranam krepko poganjati in roditi nove sadove. Kako mogočna in životvorna je katoliška misel v drugih slovenskih pokrajinah nam povedo njene zma-

Kaj se godi po svetu?

Kdor zasleduje politične in vojne dogodke v Evropi in na daljnem vzhodu se bo čudil, da so vse večje države vpletene v te borbe, le največja velesila Amerika stoji ob strani in čaka. Ta njena politika »ne vmešavanja« ima svoje korenine v ameriški preteklosti. In ta politika bo čez par desetletij pripomogla Združenim državam do prvega mesta med velesilami.

Nauk dveh evangelistov.

V političnem svetu se govori, da Zedinjene države sploh ne vodijo zunanje politike. S tem je povedano, da v Beli hiši (vladna palača) v Washingtonu ne razpenjajo tistih finih vidnih in nevidnih nitk zunanje politike kakor so jih vajeni evropski spletskarski politiki. Že narava sama je Američanu odkazala delovno polje: naseljevanje in kulturno prodiranje v prostrane severnoameriške stepe. Za evropske zadeve ni imel časa. To je sprevidel slavnih ameriški junak v osvobodilnih vojnah Jurij Washington, ki je v svoji znameniti poslanici na ameriško ljudstvo priporočal, naj se nikar ne loti sklepati duševnih zvez z evropskimi državami. Pripočela so se Američani strogo držali. Ocean med Evropo in Ameriko je postal velik politični zid, ki je dolgo ločil dvoje političnih svetov.

Nauku prvega ameriškega evangelista svobode, je sledil nauk predsednika Monroea. Njegov nauk znan pod imenom »Monroejeva doktrina«, opominja vse neameriške države, naj se nikar ne vmešujejo v zadeve Amerike. Amerika Američanom, to geslo se je razneslo od Ledenege morja na severu do Ognjene dežele na skrajnem ameriškem jugu. Združene države so pa postale varuhinje tega vseameriškega gesla in se čutiljo poklicane, da nastopijo, kadarkoli si kakšna tuja sila skuša odpreti vrata v Ameriko.

Na temelju Washingtonovega in Monroejevega nauka so si zgradile Združene države svojo zunanjo politiko. Vsi poznejši predsedniki in ameriški državniki so se tega zvesto držali. To politiko je prelozil prvič predsednik Wilson, ki je stopil za časa svetovne vojne na stran Velike antante. Kljub svojim blestečim uspehom in svetovnemu slovesu, je njegova zvezda v domovini bledela. Staro izročilo, kakšna bodi ameriška zunanja politika, je bilo močnejše ko vsi uspehi.

Zato smo tudi videli brž po vojni, kako se je Amerika lepo potegnila nazaj in prepusnila evropskim državam samim, naj se kregajo po

govitne borbe in njeni ustvarjajoči uspehi, kako globoko je zasidrana v naš ožji domačiji, nam spričuje vsakodnevno delo. Bili so in so še nergači, katerim ne ugaja odločna načelnost, ampak pripoznanja tej načelnosti ne odreka nihče in široki krogi ljudstva se je vedno bolj oklepajo. Pri vsem prosvetnem, gospodarskem in drugem delu, pri širjenju našega tiska in tudi pri procvitu »Goriške Straže« se to vedno jasneje opaža.

Zato veljaj za vsakogar: dosledna načelnost bodi moja sveta dolžnost!

mirovnih konferencah. Zedinjene države tudi niso hotele prevzeti nobenih obveznosti zastran povojnih državnih zvez. Tudi napram sedanjim dogodkom na Kitajskem so ravnodušne. Mirno čakajo, kdo bo na bojišču izkrmavel.

Pota ameriškega dolarja.

Iz zgornjega poglavja bi človek menil, da je Amerika sploh brez slehernih želj po kakšni moči, brez slehernega imperializma. Tak bi se motil.

Gibalo ameriške zunanje politike je: dolar. Naloga državnega tajnika za zunanje zadeve je, da poišče nova pota, koder bi tekla ameriški dolar in se vračal domov z bogatimi obrestmi. Ta finančni imperializem postane bravcu še bolj jasen, če povemo, da so vodilni ameriški državniki obenem prvi delničarji največjih bank in podjetij. Amerika ne rabi novih osvajanj, saj ima zemlje doma dovolj; tudi si ne osvaja sveta s kakšno idejo, pač pa gospoduje nad njim s svojo denarno politiko.

Ta politika je obrnila poglede iz Washingtona najprej v Srednjo Ameriko. Pod krinko »Monroejeve doktrine«, češ, da se tuje sile vmešujejo v ameriške zadeve, so Združene države položile svoje roke na celo vrsto srednjeameriških republik. Tem državicam z večnimi revolucijami so naprtile ogromna posojila. Ker republike niso bile v stanu vrniti posojenih dolarjev, so Združene države kratkomalo zasegle vse njih surovine. Na tak način so srednjeameriške republike postale finančno in politično popolnoma odvisne od Združenih držav. V šestih republikah so se le-te znale pridobiti pravico, da smejo z orožjem nastopiti v slučaju notranjih nemirov. Za zgled le povemo, kako znajo Združene države posojati svoj denar: republika na otoku Kubai jim je dolžna 1360 milijonov dolarjev; tega dolga se ne bo nikdar znebila. Majhna republika Panama je dolžna 22 milijonov dolarjev; kot zastavo imajo Združene države v svojih rokah panamski prekop.

Zadnji spor z Mehiko in Nicaraguom je tudi povzročila dolarska politika. Združene države so namreč vložile par milijard dolarjev kapitala v petrolejske vrelce. Zdaj pa pride mehiška vlada in odloči, da ne sme noben tuj državljani imeti v svoji oblasti petrolejskih vrelcev na mehiških tleh. Javno mnenje v severni Ameriki je sicer proti vojni z Mehiko, toda finančniki se na to ne bodo ozirali. Dolarska politika si bo le naprej krčila pot v srednjo in južno Ameriko.

Sužnji mamona.

Toda tu se ne bo dolar ustavil. Usužnjiti si hoče še več. Vojna je kriva, da je danes cela Evropa dolžnik Amerike. Še britanski imperij, ki do zdaj še navidezno nosi prvo zastavo med državami je v finančni odvisnosti od Amerike. Tretja pot pa vodi ameriško politiko na Kitajsko. Tu se pa dolar vsidruje bolj preudarno kot angleški trgovec. Amerika Kitajcem lepo popušča, jim daja posojila, lepega dne se bo pa zgodilo tako kot v srednji Ameriki.

Toda že je na pohodu druge vrste imperializem, ki grozi spodnesti opisani finančni imperializem. Ta se širi iz sovjetske Rusije in si skuša pridobiti Azijo, slovanske države in tudi Nemčijo. To ni več komunizem; zadnjič smo že brali v »Straži«, da pomeni komunizem za Kitajca le osvoboditev izpod tuje jarma. Novi imperializem, idejni, ki si osvaja duhove, hoče ljudstva rešiti izpod jarma kapitalizma. Seveda ga spakujejo komunistični evangelisti, ki nočejo poznati stvarnega življenja, v neko revolucionarno gibanje proti vsemu obstoječemu. Toda gotovo je, da se bosta delavski in novi duševni imperializem udarila v borbi na življenje in smrt. V tej borbi bodo vse ostale vrste imperializmov zmlinčene.

Okno v svet.

Besarabija.

S podpisan besarabske pogodbe, je v političnem svetu zašumelo. — Ruski listi prav ogorčeno pišejo in zahtevajo od vlade, naj prekliče trgovsko pogodbo med Rusijo in Italijo. Italijanski listi pa odgovarjajo, da to prav nič ne bi škodilo Italiji, ker itak Rusija več izvažava v Italijo, kot ta v Rusijo. Pri celi zadevi Nemčija prav previdno molči. Angleže to jezi in grozijo zato Nemcem, da bodo objavili neko tajno pogodbo med Rusijo in Nemčijo.

Novo ministrstvo v Belgradu?

Vedno bolj se širijo vesti, da bodo v vlado stopili tudi radičevci. Taka vlada, sestavljena iz treh najmočnejših strank, bi trdno stala in bi tudi tam na jesen razpisala nove volitve.

Iz Ženeve.

Odbor Društva narodov pod Stresemannovim predstvom je koncem prejšnjega tedna zaključil svoje 44. zborovanje. Zadnji dan sej se je vnela prav ostra debata zaradi odhoda francoskih čet iz saarskega okrožja. Določili so, naj se francoske čete tekom treh mesecev odpokličejo. Le 800 mož ostane za javno varstvo.

Prihodnje seje začno 13. junija. Morda se bodo diplomatje tedaj zbrali v Berlinu.

Spor zastran ženske.

Ženska je povzročila najnovejši spor med Rusijo in Kitajsko. Severna armada, ki se bori proti Kantoncem, je namreč na nekem parniku vjela ženo znanega boljševiškega agitatorja Borodina. Zaprla jo je v neki skriven prostor in jo hoče izpustiti kljub ponovnim zahtevam ruske vlade.

Politika golih ljudi.

Pred kratkim je v svetu zbudil dosti hrupa slučaj z golim človekom v belgrajskem parlamentu. Prav podoben slučaj so imeli prejšnji teden v bolgarskem sobranju (parlamentu). Opozicionalni poslanci so tudi tam privedli v zbornico nagega človeka, da bi po mrogah in krvavih lisah na njegovem telesu dokazali vladna nasilja.

Od savskih vrelcev do Črnega morja.

Ta testament pokojnega bolgarskega državnika Stambolinskega ni pozabljen. Prav pred par dnevi je bolgarski ministrski predsednik v sobranju toplo govoril o zblizanju med Jugoslavijo in Bolgarijo. Škoda, da so še na delu tajne sile, ki skušajo s spletkami preprečiti to naravno zblizanje.

Goriški fašjo.

Za pokrajinskega tajnika fašistov v goriški pokrajini je imenovan inženir Caccese. S tem imenovanjem je storjen konec mnogim čistiželježem, ki so upali na to vodilno mesto.

Nesreča v klavnici.

V ponedeljek se je pripetila v goriški klavnici strašna nesreča. Mesar Klede je ubival nekega vola. Vajenec Samokec Lojzek je držal vola za roge. Ko je mesar nameril mesarico proti volovi glavi, se je žival umaknila in ostrina je z silnim zamahom zadela ob težko verigo, ki je odskočila in na glavi težko poškodovala mladega fanta. Prepekljali so ga v bolnišnico; ima hudo pretresene možgane. Slišimo tudi, da so priprave v goriški klavnici zelo zastarele in se bo lahko še kaj podobnega pripetilo.

Vojaško okrožje

v Gorici nam sporoča, da je prostih več mest za podporočnike-zdravniške in lekarje v armadi. Prošnje je treba vložiti preko poveljstva vojaškega okrožja v Gorici na zdravstveno poveljstvo armadnega zboru v tistem okrožju, kjer prosilec biva.

Občni zbor

Ljudske posojilnice v Bovcu se ne bo vršil kot je bilo v »Straži« javljeno dne 20. t. m., marveč se preloži na 25. t. m. ob določeni uri.

Davek na samce — na Ogrskem.

Tudi na Ogrskem namerava vlada vpeljati davek na samce. Zadel naj bi neporočene moške od 40. leta naprej. Z dohodkom davka hočejo podpirati družine s številnimi otroci. Ubogi samci, hudo so jim začeli greniti njihovo samotarstvo.

Natečaj.

Razpisanih je 8 mest za mornariške zdravniške. Natečaja, ki se bo vršil 6. junija t. l. zjutraj v mornariškem ministrstvu v Rimu, se lahko udeležijo absolvirani medicinci, ki še niso prekorčili 30. leta. Več se zve na prefekтури.

Avtomobili.

Po vsem svetu dirja danes okoli 27,527.200 avtomobilov. Največ jih je seveda v Ameriki.

Vojnim sirotam.

Narodni odbor za pomoč vojnim sirotam (v ulici Mazzini 4, I. nadstropje; uradne ure ob torkih in četrkih od 11.—12.) javlja, da bo pomagal vojnim sirotam pri prošnjah za zdravljenje ob morju.

Masaryk**— sedeminsedemdesetletnik**

Zadnji ponedeljek 7. t. m. je praznoval predsednik češkoslovaške republike T. Masaryk sedeminsedemdesetletnico svojega rojstva. Celokupna češkoslovaška javnost se je ta dan z iskreno hvaležnostjo spo-

minjala moža, ki si je priboril največ zaslug za ustanovitev samostojne češkoslovaške države. Predsednik Masaryk je kljub visoki starosti še telesno in duševno izredno čil. Pri novih predsedniških volitvah, ki bodo čez dva meseca, bo gotovo zopet enoglasno izvoljen za državnega predsednika.

Stare navade zginjajo.

Naše ljudstvo je poznalo ni še dosti let nazaj prav lepe šege in običaje. Za vsako priložnost: za ženitovanje, za god farnega patrona, ob delu v posebnih letnih časih, ob praznikih itd. so naši stari imeli posebne navade, ki so prav vzgojno vplivale na doraščajoči rod. Te ljudske šege in navade so zrastle prav organsko iz ljudskega čustvovanja in so zategadelj nekaj tako pristno narodnega kot je n. pr. jezik. V novi dobi je izpodrinila oblizana in brezduševna mestna civilizacija ta pristni izraz ljudske duše. Kje najdeš še danes stare lepe običaje ob farnem žegnanju ali ob poroki? V »Čolnici« je nekdo prav lepo popisal ženitvanjske običaje na Cerkljanskem. Samo, žal, da jih tudi Cerkljani poznajo bolj iz opisov nego iz doživetja. Nekaj častitljivega in narod ohranjujočega je v starih šegah, navadah in običajih. Zato bi bilo prav, če bi jih spet poživili. Naša društva bi v tem pogledu lahko marsikaj storila.

Preveč trgovin.

Tržaško udruženje trgovcev je izdalo opomin na svoje člane, da bo težko dobiti dovoljenje za otvoritev novih trgovin, podružnic in celo za preselitev iz enih prostorov v druge. Vzrok leži v tem, da jih je že sedaj dovolj. Zato naj trgovci pazijo pri sklepanju kakršnihkoli pogodb. Goriško trgovsko udruženje nam pa sporoča, da bodo tudi na Goriškem prav take težave za nova trgovska dovoljenja.

Svetovni list.

Pretekli ponedeljek je velik angleški list »Daily Mail« izšel na 200 straneh in v dva miliona izvodih! Tako velike naklade ni do danes še imel noben list na svetu. Gorje tistemu, na kogar se ta velesila spravi.

Amerika varuje svoje zlato.

Kakor poročajo časopisi je zakladno ministrstvo Združenih držav sklenilo, da se onim državam, ki še niso uredile svojih vojnih dolgov, ne dovolijo nikaka nova posojila.

Najbogatejša Nemka.

Na Bavarskem je umrla gospa Hildegarda Carlson. Šteli so jo za najbolj bogato Nemko. Ima preko 50 milijonov mark premoženja.

Širite „Goriško Stražo“

ske orgle morajo čakati lepših dni.¹ Tako vpokojeni zaslužni organist Pogačnik še orgla v Idriji in bo tam praznoval 18. marca obletnico, ki jo bo idrijski cerkveni zbor gotovo dostojno proslavil.

Organista in pevovodjo Pogačnika krasi živa vera, vnema za službo božjo, izredna točnost, velika skromnost in potrpežljivost.

Kako dobro je razumel cerkveno leto. Kako lepi so bili njegovi predludji, kako so dušo zdaj božali, zdaj grabili, zdaj dvigali in bodrili, kakor sta zahtevala čas in sveta pesem. Štiri leta sem poslušal njegovo orglanje, a vedno mi je bil nov, svež in bogat.

Organist in pevovodja prideta in gresta in njuna slava komaj učaka

¹ Morala bo prišel (ali je že prišel) na krmilo rudnika mož, ki bo spoznal, da sta idrijski rudar in njegov uradnik vredna tudi srce tako bogateče cerkvene glasbe in se bo na pristojnem mestu zavzel, da se mesto organista obnovi. (Op. p.)

DNEVNE VESTI.**»PRABABICA«.**

V soboto zvečer ob 8. uri in pol in v nedeljo ob treh in pol popoldne si lahko privoščite v »Mladiki« par uric prav lepega vžitka. Prekrasna Grillparzerjeva žaloigra v petih dejanjih »PRABABICA« Vas bo presunila do srca. Igra je skrbno pripravljena in lepo na novo prirejena. Otrok je bolje, da ne vozite s seboj. Torej na svidenje v »Mladiki«!

Zahvala.

Pri svojem odhodu iz bolnice sv. Justa se iskreno zahvaljujem vsem sobratom od najvišje osebe navzdol, da so me v moji 65-dnevni boleznitako velikokrat obiskali, ter mi krajšali dolge ure na postelji. Enako vsem laikom, ki so se tako ljubeznivo zanimali za moje zdravje. Bog povrni vsem stoterol!

V Gorici 12. marca 1927.

Arko, dekan.

Vzdramite se, na nogel

Zdi se, da je vse premalo agitacije in naročevanja na »Naš čolnič«. Te dni bo izšla že tretja številka. Kritiki in poznavalci družinskih in mladinskih glasil trdijo, da je vsaka številka »Čolnič« zmeraj boljša. Tak list zdaj malokje dobiš za revnih 10 lir. Tako raznovrstnega branja, v živem in poljudnem slogu pač tudi ne! Posebno vi fantje in dekleta po društvih še niste vsega storili, kar bi morali. Zato pojdite na delo in naročite se na »Čolnič«. Geslo bodi: *V vsako krščansko primorsko družino mora prihajati »Naš Čolnič«!*

Najstarejša Goričanka.

V ponedeljek ponoči je po kratki boleznit umrla v Gorici gospa Terezija Casasola, ki je dosegla visoko starost 99 let. V zadnjih letih je to najstarejša oseba, ki je umrla v našem mestu. Pokojnica je bila prababica tukajšnjega časnikarja g. Casasole.

Ajdovec — veliki župan.

Novi veliki župan v Ljubljani je dr. Franc Vodopivec. Doma je iz Ajdovščine. Gimnazijo je študiral v Gorici. V Gradcu je postal doktor prava. Potem je bil več časa pri

tržaškem namestništvu in pri toliminskem glavarstvu. Nekaj časa je bil tudi visok uradnik v avstrijskem kmetijskem ministrstvu. Po vojni je bil delegat na mirovni konferenci v Parizu in nekaj časa že veliki župan mariborski. Pod demokratsko vlado je bil vpokojen in je poučeval na ljubljanski univerzi upravno pravo.

Čigav je pes?

Na mestnem županstvu imajo lepega psička. Komur je ušel, naj gre ponj (soba št. 16.)

Davek na samce.

Pod davek na samce spadajo osebe moškega spola od 25. do 65. izpolnjenega leta. Izvzeti so duhovniki, veliki invalidi, vojaštvo, tuji, slaboumni. Vsi drugi bodo plačali od 25. do 35. leta 35 lir, od 35. do 50. 50 lir, od 50. do 65. leta pa 25 lir. Razen te svote se jim naloži še svota, ki znaša eno četrtno dopolnilnega dohodninskega davka.

Med 1. in 31. januarjem vsakega leta morajo samci, ki so prejšnje leto izpolnili 25 let, javiti svoje osebne podatke in dohodke. Za 1. 1927. morajo vsi samci do 31. marca poslati tako prijavo davčnemu uradu. Samce, ki žive v družini prijavi družinski glavar, ki mora javiti tudi dohodke odtodno višino dopolnilnega dohodninskega davka. — Delavce, ki niso v državni službi, prijavi delodajalec, ki tudi plača zanje davek, seveda proti odtegnitvi od mezde.

Obrazce za prijavo dvignejo Goričani pri davčnem uradu (Ufficio distrettuale delle Imposte Dirette). Tja jih tudi pošljejo.

Nov praznik.

Uradni list prinaša odredbo, da se mora praznovati 28. oktober. Na ta dan se je izvršil pohod na Rim.

Čudno razloganje.

Po novi fašistovski odredbi glede časopisja, bo tisk razdeljen v od stranke priznan in v od starnke nepriznan. Fašistovsko glasilo »Impero« je proti tej razdelitvi in pravi, da bodo listi, ki ne bodo od stranke priznani imeli mnogo večjo naklado kot prvi. Kako pa pride do te razlage; saj bi ravno obratno pričakovali!

no nadarjenemu fantu ni bilo zadošči. Hotel je strokovne naobrazbe, zato je začel zahajati v Ljubljano k voditelju in reformatorju slovenske cerkvene glasbe Foersterju in plodovitemu skladatelju Hribarju. Ta dva sta mu dala navodil za nadaljnji študij glasbene umetnosti. L. 1882. je napravil zrelostni izpit na orglarski šoli v Ljubljani. V poznejših letih je potoval po Italiji in tam poslušal lepoto cerkvene glasbe. Rad je proučeval razne nemške in italijanske glasbene revije in se udeleževal cerkvenoglasbenih tečajev.

18. marca 1877. je nastopil prvo službo v Kamni gorici, kjer je ostal dve leti, nato je bil organist eno leto domači župni cerkvi, potem pa v St. Georgnu am Sandhof in pri Sv. Križu pri Beljaku, kjer je moral prepevati večinoma nemški.

L. 1882 je prišel v Vipavo in tam ostal 10 let. Imel je dober možki in mešani cerkveni zbor, pa tudi narodno petje v Čitalnici, ki ji je bil takrat predsednik dekan Erjavec,

je izborni vodil. L. 1890. se je poročil z dobro pevko Marijo Smrekarjevo, ki mu je najboljša družica do naših dni.

Iz solnčne vipavske doline ga je zvabilo za dve leti Celje, kjer je vestno vodil cerkveno petje v župni in v nemški cerkvi.

Celju je sledil Tržič, ki se ga skladatelj najrajši spominja.

Ko je bil l. 1900. vpokojen idrijski organist g. Bezeg in je rudniško ravnateljstvo razpisalo službo mestnega organista, je Pogačnik zaprosil za to službo in jo dobil. Poleg cerkvenega petja poučeval tudi petje na bivši c. kr. realki. V Idriji je dobil že starejši precej močan cerkveni zbor in je bil po razmerah prisiljen voziti po starih kolesnicah, zato zbora ni mogel spraviti na višek. Na Silvestrovo l. 1923. so ga kot državnega uslužbenca IX. činovnega razreda vpokojili in nasledniku nakazali le remuneracijo 180 lir mesečno. Idrija za tak denar ni mogla dobiti strokovnaobrazženega naslednika, mogočne idrij-

Janko Žagar:

Janez Pogačnik.

(Ob petdesetletnici njegovega glasbenega delovanja.)

Ne bi bilo prav, če bi slovenska javnost prezrla jubilej zaslužnega skladatelja, organista in pevovodje Janeza Pogačnika.

Rojen je bil Janez Pogačnik 26. julija 1855. na Posavcu (župnija Ljubno na Gorenjskem), kjer je bil njegov oče Ignacij gostilničar in posestnik. Ljudsko šolo je dovršil v Ljubnem. Že kot deček se je začel zanimati za glasbo. Sam je pripovedoval, kako so zvečer doma prepevali: on sopran, njegov brat alt, oče pa je oba z basom podprl. Vse, kar so peli na koru v župni cerkvi, vse so znali kar na pamet.

Prvi pouk v glasbi mu je dal učitelj Janez Pezdič, ki je učil malega Pogačnika tudi igranja na klavir, harmonijo je poslušal pri dobrem učitelju in organistu P. Cebedinu v Kranju, a vse to mlademu glasbe-

Življenje Štefana Radića.

V Kijevu sem se resnično dobro naučil ruski, a ko sem se povrnil v Zagreb in nadaljeval sedmi razred gimnazije, me je policija postavila pod nadzorstvo, češ, da sem najbrž ruski vohun in to celo vojaški. Jaz sem bil že v šestem razredu osnoval čitalnico z deseterico tovarišev, kjer smo imeli vse hrvatske, slovenske in srbske književne liste. Sedaj smo držali tudi ruski književni časopis »Njivo« in jaz sem gotovo ves razred poučeval rusčino. Ravnateljstvu je postalo sumljivo, da se tu vodi politika, in ravnatelj Divković mi je nekega dne rekel v razredu naslednje: »Ker ta razred neprestano drži neke tajne sestanke, vam zaukažem, da na mestu zapustite zavod, in kdor želi, more iti z Vami.« Obrnil sem se k tovarišem in dejal: »Imeli boste prilike, da pojedete v življenju z mano, to se pravi, da ravnate po svojem prepričanju. Za sedaj je dovolj, da grem sam.«

Par dni za tem so me redarji ponoči aretirali in me odvedli v bolnico usmiljenih bratov, in sicer v oddelek za opazovanje umobolnih. Vest o tem se je razširila po Zagrebu in vseučilišni profesor dr. Franc Marković se je zavzel pri tedanjem županu dr. Ambrušu, da je zahteval, naj me trije zdravniki preiščejo ter proglase za umobolnega ali pa puste na miru. Osmi dan so me izpustili iz bolnice, toda pod spremstvom orožnikov sem bil odpravljen v pristojno občino.

Prva moja politična šola.

Doma sem ostal okoli leto dni. Vršil sem vsa kmečka dela, hodil kakor konjar s konji ponoči v gozd, družil se izključno s seljaki, in oni so mi v šali iskali in tudi našli dekle, da se oženim, kakor je na vasi navada že v dvajsetem letu. Toda učil sem se tudi marljivo za maturo in na jesen leta 1890. sem dobil s pomočjo dobrih prijateljev od zagrebške policije privatno obljubo, da me puste na miru, da se pripravim na zrelostni izpit. Maturo sem položil kot eksternist na realni gimnaziji v Rakovcu l. 1891. in z zrelostnim spričevalom sem takoj krenil preko Like v Dalmacijo, katero sem vsó dobro prepotoval in udaril sem tudi v Mostar (Hercegovino. Ur.), kjer so me pa nekateri Srbi ovadili, da širim hrvatsko propagando. Policija me je zaprla in izgnala iz Bosne in Hercegovine. V spremstvu stražnikov sem se vrnil z ladjo na Reko in od tod sem prepotoval vse Primorje in Gorski Kotar ter prišel poln vtisov iz ljudskega življenja na vseučilišče.

Sedaj sem se bil že povsem stalno odločil, da se čim bolje pripravim za javno življenje. Zato sem naprosil nekatere politične prvake, predvsem dr. Račkega, dr. Smičiklase in druge, da mi dovolijo pritenkrat na teden k njim na obed, da pri žlici juhe čujem od njih za najvažnejše dogodke iz novejših hrvatske politične zgodovine, ki ni bila tedaj še nikjer popisana.

Kaj je novega na deželi?

Podsobotin.

Tudi ta dopis mora začeti z mizerijo. Fantje gredo s trebuhom za kruhom v Ameriko, dekleta pa v tkalnice v Turin. Sami stari bodo ostali doma. Polovica jih je pa, ki jih tujina razočara.

Letošnji pust je končal s plesom. Vrteli so se zlasti mlečnozobniki in kratkokrilke do jutra. Tudi gospodari in gospodinje so še malo modri, ker dajajo »pustu« klobase in jajca. Shranite klobase raje za poljetje, jajca pa prodajte. Bo bolje za vas in tudi za pusta.

Oslavje.

V Pevmi se je ustanovilo novo društvo. Nekateri člani in odborniki novega društva »Prapor« zahtevajo od Izobraževalnega društva htevanje od Izobraževalnega društva v Oslavju, da vrne harmonij, ki je bil prej last predvojnega društva »Naš Prapor«. Dejansko je še danes pri društvu v Oslavju več članov predvojnega društva kot pa pri na novo ustanovljenem društvu v Pevmi. Zato se društvo v Oslavju, ki deluje živahno in vzorno že pet

drugega rodu. Trajen pa bo spomin na Pogačnika skladatelja. Niso veča dela, a so lepa. Pet latinskih maš, dvojne lavretanskih litani, 12 Marijinih, slovenska troglasna maša z orglami za ženski zbor, 10 pesmi presv. S. J., 4 Marijine, Češčenje Jezusovo (5 pesmi), štiri himne sv. rožnega venca, 6 Tantum ergo, Napevi cerkv. pesem, 33 svetih pesmi v Cerkvem glasbeniku, nekaj svetih v Pevcu itd.

Premrl, Kimovec, Sattner štejejo Pogačnika v kritiki njegovih del med najboljše skladatelje. Primer: kaj Cerkvni glasbenik 1910, str. 87, kjer ocenjuje Stanko Premrl Pogačnikovo delo Missa S. Josephi: Prav nalašč za naše razmere je ta latinska maša dostojno melodiozna, vseskozi korektna, lahka... Gospod skladatelj naj bo prepričan, da hodi v kompoziciji pravo pot in si ga razni drugi naši cerkveni skladatelji lahko vzamejo za zgled. Splošna kritika hvali Pogačnikovo korektno harmonizacijo;

let po vojni, ko so današnji gorečniki novega društva spali, protivi izročiti harmonij. Oslavsko društvo je tudi že harmonij popravilo in imelo pri tem 250 lir stroškov. Gospe novega društva v Pevmi vabimo, da mirujejo in da puste pri miru harmonij in naše društvo. Njihovo delovanje je bolj podobno razdiranju in rušenju kot pa resnemu izobraževalnemu delu. Za enkrat naj zadostuje, če pa boste še nadalje ruvali, razkol in prepir širili, vam povemo še par gorkih.

Avber.

Pa naj se še od nas kaj bere v »Straži«. Pretečeni teden se je v hlevu obesil Jožef Turk z Gradin, samec, star 50 let. Domači so ga našli popoldne, ko so prišli krmit živino. Komisija je izrekla, da se mu je pamet zmešala.

Dobili smo tudi novega g. župnika. Vsi smo ga prav veseli, saj smo bili skoraj pet let brez dušnega pastirja. Naše cerkveno premoženje

Dobili smo tudi novega podeštata. Prvi je bil slavnoznani g. Ger-

spreten slog in besedam primerno melodijo.

Žal, da je skladatelju zadnja leta začel pešati vid in ni mogel proučevati najmodernejše slovenske cerkvene glasbe. Ko sem ga vprašal, kaj misli o najmodernejši glasbi, je rekel: Lepa je, a zahteva dobrih orgel, dobrega organista dobrih pevcev in rednih vaj.

Taka je njegova pesem, kakršen je Pogačnik sam. Resnična, mehka, premišljena, občutena, resna. Kdo ne bi poslušal lepo zapete »Želim, Zveličar moj!« Kdo ne bi občutil njegovih litani op. 14. ali niso višek njegovega glasbenega ustvarjanja.

Naj bi narod čutil, kar piše Cerkvni glasbenik (1927 str. 20), da je organist in pevovodja orač, ki posega globoko v brazdo ljudskega življenja; svoje moči uporablja za stvar, je ljudstvu nepotrebna. Pravičen zgodovinar bo moral upoštevati tudi delovanje pevovodij k izobrazbi in moralni povzdigi naroda.

Ledine, 10. marca 1927.

bec; ko je on dožupanoval je prišel je zato šlo po zlu. Novi gospod bo imel precej dela, da bo račune uredil.

neki gospod iz Trta, ki nam je naložil na grbo take davke, da bomo v petih letih goli, če gre tako naprej.

Drežnica.

Par vrstic moram tudi jaz poslati, da mogoče ne bo kdo mislil, da je naše društvo »Krn« popolnoma zapalo. 27. februarja smo imeli zabavno večer, katerega so se vdeležili skoraj vsi člani nad 150. Igrali so burko »Trije tički«, zapeli so pesem »Kam« in »Pozdrav rožicam«. Pri kupletu »Jaka zviti« je bilo smeha, da se je vse za trebuhe držalo. Vmes je pa igral tamburaški zbor in godba s Koseca. Pusta smo tud lepo pognali.

Domači fant.

Zakojca.

Večkrat čitamo v časopisih o mlekarnah. To je dokaz, da se povsod zavedajo razumni živinorejci, koliko koristi imajo od dobro urejene mlekarne.

Pred petimi leti so naši bolj zavedni živinorejci sprožili misel, da ustanovimo tudi mi mlekarno. Vsi smo bili takoj zadovoljni ter smo prispevali toliko, da smo nabavili najpotrebnejše priprave ter začeli delati sir. Čez nekaj časa smo videli, da bo boljše šlo če delamo maslo. Sporazumeli smo se takoj tudi zato in naročili posemalniki. Ko smo začeli delati maslo smo se takoj prepričali, da smo storili velik korak naprej.

Ker smo pa imeli prostor le začasno in ni zadostoval za vse potrebe smo sklenili, da napravimo lastno mlekarno, ki bi odgovarjala vsem potrebam. To pa ni šlo tako gladko naprej. Ko smo že začeli delati, so nastale vsakovrstne zapreke, ki so vsem članom še preveč znane.

Oment pa moramo da so tedanji odborniki in delovodja morali z največjo previdnostjo in potrpežljivostjo delo voditi. Namesto da bi jim bili hvaležni za njih skrb in trud, smo jim pa kakšno robato in surovo besedo dali za plačilo. Vendar danes, ko je stavba dovršena, smo ponosni nanjo. Priznati moramo, da je naša mlekarna prva leta kljub nezadostnim prostorom in pomanjkanju raznih potrebščin prav dobro poslovala. Naše maslo je povsod na dobrem glasu. O tem nam priča diploma z razstave v Tolminu leta 1924. in pohvalna pisma naših odjemalcev ter ponudbe od odjemalcev za leto 1926 po najvišji ceni. Opomniti pa moramo, da je pretečeno leto prišla mlekarna v druge roke; pa se slišijo vsak dan pogosteje pritožbe, da ni vse v redu. Opozarjamo g. predsednika, da se pobriga in preišče kje je vzrok.

Eden v imenu več članov.

Kobarid.

Naš gospod dekan je v cerkvi oznanil, naj hodijo ženske v cerkev s pokrito glavo. Nekaterim dekletom je to ravno prav prišlo, da si bodo klobuk nataknil. Oče po dneh okoli, mati v revii, hči gre za par mesecev v mesto, pa že pride nazaj s klobukom. Po stanu, po stanu se oblačite, pa ne bo tožba, da nič ne ostane od zaslužka.

Straža pri Cerknem.

Vnovič je dahnil angel smrti v naše vrste. Odpeljal je s seboj našo drago najdelavnejšo članico družbenico Tončko Guzelj. Skromno je bilo njeno življenje, ni iskala priznanj, a njena velika vzorna dela so našla veliko odmeva v naših srcih, kar je najboljši pričalnik slovesni pogreb. Preč, duhovščina, cerklj. cerkveni zbor, Mar. družba, prosv. društvo vse je tekmovalo, da jo čim slovesneje sprejme na zadnji poti.

Č. g. dekan je v globokem, pretresljivem govoru opisal nje lepo vzorno življenje, zvesto nesebično

2. t. m. zgodaj je gdčna KLOTILDA MISCHOU, 50 let stara, zapustila svoje stanovanje v Raštelu št. 10. Od tedaj ni od nje nobene vesti.

Po postavi je visoka, lasje so svetlo kostanjasti, oblečena je v navadno pepita obleko, brez klobuka, črni čevlji, sive nogavice. Kdor bi kaj vedel o pogrešanki, naj javi žalostni materi in bratom.

ZAHVALA.

gosp. Avgustu Rauniku — Zavarovalnice L' UNION v Gorici — Via Barzellini št. 2 za točno in pravilno izplačilo odškodnine za moja pogorela poslopja s premičninami.

Leopold Kobal,
Gorenja Branica 128.

Ljubav in žrtve do vere, doma, naroda.

Draga Tončka! Kdo naj Te domestiti? Toliko dela nas še čaka in Tebe ni, da bi nas vodila, opominjala in vnemala. Le spomin na Te živi in bo živel med nami.

Ukve.

Mi Ukljani smo že večkrat tudi v »Straži« poudarili, kako ljubimo in spoštujemo našega gospoda župnika. To spet potrjujemo, ker je on skrben in delaven dušni pastir, da si boljšega želeti ne moremo. — In vendar se je znašel hudoben in zaslepljen človek v sosednjih Žabnicah, ki trosi okoli hudobne in neresnične vesti o našem gospodu župniku, kateremu ni vredni niti čevljev odvezati. Mi faranji pozivamo obrekljivca, da javno pove, kaj ima proti dobremu gospodu župniku, da mu čast jemlje in ga blati. Naj pazi, da blato, ki ga meče na gospoda župnika, nazaj nanj ne pade!

Kobjeglava.

Preteklo leto smo pridelali prav malo terana, zato se drži marsikateri možakar in morda tudi kakka možakarica večkrat še precej černo, ker manjka palank v žepu in zajče krvi v žilicah. Lani smo imeli tudi dobro letino. To moramo povdariti, da nas ne bo imel svet za preveč enostranske. Imeli smo dobro letino na krompirju in na davkih. Naš gospod ima še precej močan glas, zato so nekateri nanj jezni, ker glasno pridiga, ali kakor drugi pravijo, kriči. Če bi tiho govoril, bi se marsikaj preslišalo, kar človek nerad sliši. Najbolj so pa nanj jezni tisti, ki ne morejo radi njegovih glasnih in odkritih pridig v cerkvi dremati in jim na ta način kaži cerkveni mir. Pa še drugi so hudi na našega gospoda, to so predvsem oni in one, kateri mislijo, da mora biti duhovnik slep, gluhi in mutasti in da ne sme nikoli posvariti, naj se še take stvari uganjajo v duhovnji.

Pa še nekaj novega je; namreč štrajk cerkvenih pevcev ali prav za prav cerkvenih pevki. Ker noče gospod plesati, kakor one hočejo, pa ne gredo pet. Mladenci, ki so bolj razsodni, so bili pripravljene, da bi se napravil moški zbor, pa nimajo organista, ker sedanji iz raznih vzrokov štrajka, predvsem pa radi prevelike plače. Plača našega organista znaša namreč v številkah L 0.000.000 v besedi L n Pa organist naj se tolaži s tem, da ni sam kakor Adam v raj, ampak da ima še precej sebi enakih po Krasu in menda tudi drugod.

Širite „Naš Čolnič“!

Gabrije na Vipavskem.

V nedeljo 13. t. m. nas je zapustil znani Jožef Gorjup. Šel je v daljno Argentino za kruhom. Bog mu daj srečo!

Naše prosvetno društvo »Danica« je malce zadremalo. Fantje in dekleta, zbudite se iz spanja vsaj zdaj na pomlad.

Sp. Idrija.

Tuk. kat. društvo je pret. nedeljo in soboto uprizorilo igro »Davek na samce«. Igra je bila podana prav dobro in tudi udeležba zelo obilna. Le po tej poti naprej.

Smrt. Pokopali smo ženo rudarju Fr. Šiflerju. Večni ji pokoj! Ostali družini iskreno sožalje.

Idrijske novice.

Prehrana rudarjev.

Po rudniških čakalnicah je bilo pret. teden rudarjem razglašeno nekaj malega pojasnil glede splošne delavske zadruga. Gre namreč zato, da bi rudnik preskrboval svojim delavcem najpotrebnejša živila. Bil je izdan tudi že oklic naj se vsak posameznik vpiše, kdor hoče živila prejemati. Delavstvo se prvi hip še ni preveč zavzelo za to reč, namreč stvar je na vsak način precej težka. Odvisno je v prvi vrsti od tega — kakšno bo blago — natančna cena in kar je glavno, ako bi v tem slučaju ne bilo potem delavstvo na kak drug način prikrajšano. Ako gre res za zboljšanje delavskega življa, delavci ta ukrep pozdravljamo in brez dvoma se bo delavstvo posluževalo omenjene ustanove — to pa seveda le v slučaju, ako bodo rudarji uvideli, da imajo od tega korist — ne obratno.

Smrt.

Pret. mesec je umrl v hiralnici na Marofu bivši naš organist g. Bezeg. Prenesli so ga v Idrijo. Cerkevni mošk zbor mu je v slovo odpel v cerkvi in na pokopališču po eno žalostinko. Naj počiva v miru. Rudarju Petru Tušarju je umrla 16 letna hčerka Karolina. Pri pogrebu jo je spremljalo polno belooblečenih deklic-tovarišic z vencem, ter polovico kat. godbe, katera je res dovršeno svirala. Vsem ostalim sožalje, rajnici večni pokoj!

* * *

V soboto dne 12. marca t. l. se je vrnil č. monsignor dekan Mihael Arko iz sanatorija v Gorici, med nas Idrijčane. Po dolgi bolezni je č. gospod okreval. Mislimo, da ni idrijčana, ki bi ne bil vesel tega svidenja po dolgem času. Ko je ležal v bolnici, se je vedno izpraševalo po stanju bolnika, prihajale so vesti, da se zdravje vedno boljša. Prišel je dan, ko se je vrnil med nas ozdravljen. Zelimo mu, naj ga ljubi Bog ohrani še mnogo let čilega in zdravega.

* * *

V soboto dne 19. in nedeljo 20. marca priredi pev. godbeni odsek K. D. D. v rudniškem gledališču Glasbeno dramatični večer z sledečim vsporedom: 1. J. Offenbach: »Hoffmanove pripovedke«, orkester. 2. Fr. Kimovec: »Dekliška«, meš. zbor. 3. O. Zevnik: »Veterček po zraku gre«, meš. zbor. 4. J. Ferjančič: »Miš-Maš«, potpouri. 5. O. Dev: »Večer na morju«. 6. J. Ferjančič: Korijera Idrija — Sv. Lucija, polka. 7. Dr. Krek: »Turški križ, igra v štirih dejanjih. Vstopnica I. prostor L 5; II. prostor L 4; III. prostor L 2; stojišče L 1. Začetek ob 8. uri zvečer. Blagajna se odpre ob pol 7. Vstopnice v predprodaji pri g. Val. Treven.

* * *

V soboto dne 19. marca ob 12. uri se vrši občni zbor »Gasilske zveze« v Idriji v dvorani hotela »Didič«. Vsa društva katera spadajo pod goriško prefekturo dobrodošla! V uniformi. Priditel!

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. *Gabršček Ivan, Vrsno*: Vam je bila ustavljena začasna podpora z odlokom od 2. oktobra 1925 in sicer radi tega, ker ni bilo iz aktov razvidno, da bi bila Vaša bolezen odvisna od vojne službe. Potrebno je, da zaprosite potom županstva za ponovni pregled Vaše pokojniške prošnje, ki se nahaja pod števil. 1023079. Prošnji morate priložiti naslednje dokumente: 1. krstni list; 2. vse dokumente, ki so jih izdala avstrijska oblastva in ki se tičejo Vaše upokojitve, superarbitracije, zdravniška izpričevala itd.; 3. notorični akt, ki Vam ga izda županstvo; podpisan mora biti od treh prič; v notoričnem aktu naj priče izjavijo, kakšnega dne ste bili pozvan pod orožje, kje ste služili, kje ste se med vojno službo zdravili, kdaj in zakaj ste pretrgali vojno službo; 4. izpričevalo zdravnika, ki Vas je zdravil; 5. potrdilo o italijanskem državljanstvu, ki ga mora overoviti prefektura.

2. *Poprijan Josip, Podkraj št. 10*: Pokojniški urad v Rimu je zahteval od županstva dne 12. 7. 1926 nekatere dokumente. Dne 1. marca 1927 je pokojniški urad ponovno zahteval dokumente od županstva. Urad zahteva predvsem informacij o Vašem gospodarskem stanju. Podrezajte pri županstvu, da odpošlje čimprej zahtevane dokumente.

3. *Škvarč Franc, Col 17*: Vaša vnukinja ni prejemala pokojnine, ker je niso mogli izplačati vsled preselitve. V Trstu niso za Vas nič vedeli. Sporočite nam svoj natančni sedanj in prejšnji naslov v Trstu.

4. *Mezek Franc Novaki, Krnice št. 8*: Vam je bila likvidirana začasna pokojnina dne 31. 8. 1926. Dne 3. februarja 1927 Vam je bila likvidirana definitivna pokojnina. Tolminsko županstvo pa je vrnilo invalidno knjižico s pripombo, da ni pristojen Merzek v nobeno občino tolminskega okraja.

5. *Skubin Ivan, Vrsno 32*: Vam je bila likvidirana z odlokom števil. 54453 dne 23. VII. 1926. Plačilni oddelek je tudi že nakazal denar. Upamo, da ste med tem že dobili denar.

6. *Jericio Anton, Podgora*: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

7. *Širok Anton (Katerina), Gorica*: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

8. *Makovec Cril, Šmarje*: Vam je bila zavržena pokojniška prošnja; tekem 90 dni lahko rekurirate proti negativnemu odloku.

9. *Mislej Katarina, Št. Vid 38*: Upati je, da bo Vaša prošnja v kratkem in ugodno rešena.

10. *Jerončič Josip, Morsko št. 10*: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

11. *Šuligoj Karol, Podgrize*: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo. *Tajništvo.*

Listnica uredništva.

Dopisniku iz Lomov pri Črnem Vrhu: Pišite bolj jasno in točno. Vašega zadnjega dopisa zato nismo priobčili. Pozdrav.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: Gosp. Franovič v Gorici 15 L; Posojilnica v Selu na Vipavskem 50 L; preč. g. župnik Ivan Koruza mesto venca na grob blagopokojnega zdravnika dr. Aleksija Rojčiča 50 L; preplačila za »Trojni cvet« in »Nova pošta« 21 L. — Srčna hvala!

15-letni deček poštenih staršev iz dežele, močan, za mizarsko obrt izredno nadarjen, išče dobrega mizarskega mojstra v svrhu učenja. Želi tudi stanovanje in hrano isto tam. Naslov pri upravi.

Kmečka in delavska gospodarska zadruga v Hudajužni, reg. zadruga z om. jamstvom vabi k

IZREDNEMU OBČ. ZBORU,

ki se bo vršil dne 27. marca t. l. ob 2. uri popoldne v zadružnih prostorih.

Dnevni red:

Sklep § 40. zadružnih pravil.

RAZGLAS.

Razpisujejo se mizarska dela pri župnišču v Črnem vrhu. Ponudbe je vložiti na podlagi predloženih načrtov do 15. marca t. l.; načrti so na vpogled pri župnem uradu v Črnem vrhu.

Črni vrh, dne 14. II. 1927.

Stavbni odbor za upravo župnišča v Črnem vrhu.

POJDI IN STORI TUDI TI TAKO!

»Čigave so te testenine, ki so tako dobre?« je vprašal gospodar, ko je okusil »Pekatete«. Gospodinja mu je pokazala originalne zavoje in bila vesela, da mu je ustregla.

Gostilna se odda v najem v sredini mesta. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Sadjerejci pozor! — Cepljenih imam več vrst jabolk, katere dam po zelo nizki ceni. Dobite jih v Solkanu pri Konsumu.

Krojaški učenec s triletno prakso želi vstopiti h kakemu krojaškemu mojstru, da bi ga izučil v rezanju in krojenju. Ponudbe na upravo »Gor. Straže«.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov in **krto v.**
WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

Kmetovalci in vrtnarji, Pozor!

Pristna in zajamčeno kaljiva poljska, vrtna, travniška in cvetlična semena dobite le pri tvrdki

»VINOAGRARIJA« v Gorici, Piazza della Vittoria (Travnik) št. 4

Vsi stalni in večji odjemalci dobijo zastoj poučno knjižico iz vrtnarstva, ki jo je izdala tvrdka.

Zahtevajte cenik!

Lastnik: Just Ušaj, agronom.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Hegencharf & Raymann, vrhovno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja. **Blago solidno! Cene zmerne!**

Telefon števil. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vložnega denarja nad 260 milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PREŠERNOVA ULICA

Stanje vložnega denarja nad 1040 milijonov kron - -

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odločeni povedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilniškega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.